UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria secu[n]da post dominicam de passione. Textus euange. Joa[n]. ca. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

dicunt abraam vidit te: ſicut videbat exigere ſermo chri. Dicit ꝙ hoc faciũt vt oſtendãt Abraã chriſto maiorẽ. Sed cũ dominꝰ eſſet .xxxiij. annoꝝ vel circa: quare nõ dixerũt quadragita annos ſicut quinquaginta. cum intẽderẽt dñm oñdere modici eſſe tẽporis reſpectu dierꝝ abrae. Ad hoc dicendum ſm Theo. Primo ꝙ ſic dixerũt quia ſic occurrit eis. Scḋo ſm alios vt idem recitat propter reuerentiã anni iubilei qui eſt quinquageſimꝰ. Tertio ſm Chryſ. dicit ꝙ dñs Jeſus propter delicatã nature complexionẽ: propter laborũ multitudinẽ. propter illiꝰ terre caliditatẽ. propter multã paupertatẽ conſũptꝰ ⁊ attenuatꝰ videbat maioris etatis ꝙ eſſet. (Dixit illis Jeſus. Amen amen dico vobis: antequam abraam fieret ego ſum) Scḋm Gre. non dicit fui: quia eternitas non habet preteritũ neque futurũ: ſed indiuiſibilis eſt et tota ſimul duratio: et coexiſtit omnibus temporibus: vt patz per ſan. tho. j. q. x. Sed quare nõ dixit erã: quod ſignificat preteritũ et preſens ſimul. Erã enim eternitas coexiſtit omnibus temporibus: quanto aliquod verbũ dicit plura tẽpora videtur magis conuenire eterno. Ad hoc dico ꝙ totum ꝙ dicit ly ante cum ly ſum. quia ly ante preteritũ et ly ſum preſens indicat. Sed contra: quia fruſtra fit per plura quod poteſt fieri per pauciora. Ad hoc dico ꝙ verum eſt ſi eque bene fiat. quod non eſt hic: quia dicendo: ante ego ſum: oſtendit ſicut dicit ſe eſſe illũ qui dixit. ego ſum qui ſum: quod non eque bene feciſſet dicendo: ego eram. Per hoc autẽ ꝙ dicit ſũ conuincit Arriꝰ qui filium negauit coeternũ patri tanquam purã creaturã que initiũ eſſendi habuerit: et Ebion ac Cherinthus qui dicunt eum ex virgine habuiſſe principiũ eſſendi. Et Neſtorius qui dixit aliam eſſe perſonam filij dei et filij virginis. Nam filiꝰ virginis eſt qui iſta dicit. ⁊ huic nõ cõpetit ante abraam eſſe inquantũ natus de virgine: ſed inquantum deus eſt. (Tulerunt ergo lapides iudei vt iacerẽt in eum) tanquam in hominem blaſphemũ qui ſe deo equaret. Jeſus autẽ nolens exercere potentiã ſed patientiã demonſtrare: ſm Auguſtinũ: ⁊ nolens tali tempore vel morte occũbere: ſm ſanctũ Thomã. et volens fidelibꝰ exemplũ prebere perſecutores declinãdi quando ꝙ ſm eundem (abſcondit ſe) id eſt inuiſibilem ſm ſanctũ Thomã diuinitus ſe eis reddidit. (et exiuit de templo). et in ipſo exitu illuminauit cecũ a natiuitate: vt alibi dictum eſt. In hac autẽ parte eſt morale documentum: de quo Gre. ait. In imitatione dei glorioſius eſt iniuriam patiendo fugere ꝙ reſpondendo ſuperare. Hec ille. Eſt et aliud. Nam hodie ſunt multi qui quatuor modis chriſtũ occidere tentantes: ſicut olim iudei. Nam qui nouiter cõuerſos ad chriſtũ ſcandalizãt: chriſtũ paruulum in eorum cordibus cũ Herode querunt occidere. Sed heretici negãtes eiꝰ deitatẽ ipſum volunt precipitare cũ nazarenis: et ei frangere caput: quia caput chriſti deus. j. Corinth. ij. Qui vero malis cogitationibus occupantur: eum lapidare querunt cum iudeis hic Beda. Quot malas cogitatões quis aſſumit: quaſi tot lapides in chriſtum mittit. Qui vero ad vomitum redeunt: quantum in ſe eſt illum crucifigunt. Hebre. vj. Rurſus crucifigentes ⁊c.

Feria ſecũda poſt dominicã de paſſione

Textus euange. Joã. ca. v.

m Iſerunt principes et phariſei miniſtros vt apprehenderẽt ieſũ. Dixit ergo eis Jeſus. Adhuc modicũ tempus vobiſcũ ſum ⁊ vado ad eũ qui me miſit. Queretis me ⁊ nõ inuenietis. ⁊ vbi ſum ego vos nõ poteſtis venire. Dixerunt ergo iudei ad ſemetipſos. Quo hic iturꝰ eſt quia nõ inueniemꝰ eum: Nunquid in diſperſionẽ gentiũ iturus eſt ⁊ docturꝰ gentes: Quis eſt hic ſermo quẽ dixit. Queretis me ⁊ nõ inuenietis. ⁊ vbi ſũ ego vos nõ poteſtis venire. In nouiſſimo autẽ die magno feſtiuitatis ſtabat ieſus ⁊ clamabat dicens Si quis ſitit veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit in me ſicut dicit ſcri

ptura: flumina de vētre eiꝰ flu-
ent aque viue. Hoc aūt dixit de
ſpiritu quē accepturi erāt cre-
dentes in eum

m Iſerunt pꝛincipes
ꝛ phariſei miniſtros ꝛc̃.) Jo.
vij. In pſenti euāgelio tan-
gunt tria puncta: que ſunt:
Miſſio: Stupefactio: et Exhoꝛtatio.

Quantū ad pmū tangit quō miſerunt
pncipes vt ꝯphenderent dn̄s. Eſt autem
ſciendū ſm mgr̄m hiſt. ꝙ ea q̄ in pn̄ti euā
gelio narrant ꝯtigerīt int dn̄icā palmaꝝ et
diē paſſiōis chr̄i: vt pꝫ ex oꝛdine narratī-
onis eiꝰ. Contra: qꝛ iſta fuerūt facta i fe
ſto ſcenophegie .i. tabernacloꝝ: vt videt
dicere Joānes. Ad hoc dī ꝙ nō oīa que
narrant in ca. vij. a btō Joan. ꝯtigerunt
ſm aliq̄s in die ſcenophegie. de q̄ in pnci-
pio eiꝰ fit mentio. Nam videt etiā innue-
re ꝙ in ſero illiꝰ feſti grexit in montē oliue
ti: et diluculo iteꝝ venerit in tēplū craſti-
na die: et tūc abſoluerit adulterā: de qua
dicūt aliq̄ ꝙ in dieb paſſiōis fuit abſolu-
ta. Vn̄ btūs Joā. ſm eos dicit aliq̄ anti-
cipatiue. Sed quicq̄d de hoc: certū ē ꝙ ali-
q̄ndo (Miſerūt pncipes). i. iudices oꝛdia
rij: de q̄b habes feria. iiij. poſt tertiā dn̄i-
cam q̄dragesime. Vel pncipes ſacerdo-
tū .i. vigintiq̄tuoꝛ ſūmi ſacerdotes. Vn̄
inf. a iſtimet vocant pontifices: vbi dicit:
Venerūt ḡ miniſtri ad pōtifices et phariſe-
os. Vel pncipes .i. magnates ſeu optima-
tes ciuitatis. Vel pncipes .i. oēs pdicti ſit
Igit miſerūt dicti pncipes (et phariſei)
.i. q̄dā religioſi valde boni apparent: ꝛ val
de mali latent (miniſtros) qꝛ ſm Chryſo.
ipſi ꝓpt piculū accedere nō audebāt (vt ap
phēderent ieſū) Cauſam ꝓo miſſiōis aſſigt
btūs Joānes paulo an̄. qꝛ .ſ. de turba mlt
ti crediderant in eū ꝛ dicebāt. Chr̄s cū
venerit nunq̄d plura ſigna faciet q̄ hic fa
cit. Audierūt ergo phariſei turbā murmu
rātē de illo hec: et miſerūt ipſi ꝛ pncipes mi
niſtros pdictos. Quia ꝓo n̄ poterāt apphē-
dere nolentē: miſſi ſunt audire docentem.
Hec ille. Sequit em̄ (Dixit ergo ieſus.
Adhuc modicū tēpꝰ vobiſcū ſum Chry

ſoſt. Acſi diceret. Quid feſtinatis me int
ficere: paruū expectate tempus. Hec ille.
Aug. Nō ergo modo vultis facere: factu
ri eſtis ſꝫ nō modo. Implere em̄ debeo diſ
penſationē meā: et ſic ꝑuenire ad paſſio-
nem. Hec ille Eſt aūt notandū ꝙ cū iu-
dei voluerunt apphendere chr̄m in pſo-
na ſua vt hic: oñdit magnā potētiā. Et
qn̄ in ſmōe ſuo vt Mat. xxij. oñdit ma-
gnā ſapiam di. Reddite q̄ ſūt ceſaris ꝛc̃. Et
qn̄ in ope ſuo Mar. iij. oñdit magnā coꝛ
cecitatē di. Licꝫ ſabbato benefacere an n̄:
Et ſanauit ſtatim infirmū. Et qn̄ in iudi
cio ſuo: vt Jo viij. pſentata adultera oſtē
dit ſil miſcdiam et iuſticiā dicēs Qui p-
mus ꝛc̃. Et deinde. nec ego te ꝯdēnabo.
vade et ampliꝰ noli peccare. Oñdit aūt h
magnā potētiā. qꝛ ſolo ſuo ſmōe ita effi-
cacit terigit armatos ſe cape volētes vt
oīno imutaret. Vn̄ regreſſi ad mittētes
dixerūt. Nunq̄ ſic locutꝰ eſt hō. Voluit
aūt chr̄s iuxta s. Tho. exiguo ꝛ breui tpe
pdicare. Primo ad oñſionē ſue virtutis q̄
breui tpe totū mundū innouauit. Secun-
do vt audioꝛes ſui diſcipulos faceret: q̄
ſi breui tpe ſecū coꝛpaliter illū eſſent habi
turi. Tertio ad eoꝛundē ſpūalem pfectū.
Quia em̄ chriſti humanitas eſt via tendē
di in deū: ne diſcipuloꝝ coꝛda ad chriſtuꝫ
carnalit affecta: in eo vt in homine quie-
ſcerent ſed tenderent in deū ſicut in termi
num: ideo humanitatē cito ſubtraxit. Sꝫ
qꝛ nō coacte ſꝫ ſpontanee moꝛiebat: ſeq̄t.
(Et vado ad eū q̄ miſit me) mediātē moꝛ
te quā mihi inferetis. Per hec aūt verba
ſicut dt Chryſ. amicos ſuos audioꝛes
fecit ad audiendū tanq̄ exiguo tpe eſſent
audituri quē auide audiebāt. ꝛ inimicos
etiā vt idē dicit terruit. qꝛ vt dt Theop.
videbat eis minari ꝙ deo ad quē ibat d
eis q̄relā faceret. ꝛ vltra h ſm Chryſ. p-
dixit eis ꝙ eo adhuc indigerēt: di. (Que
retis me ꝛ n̄ me inuenietis Chryſ. Sꝫ vbi
q̄ſierūt eū iudei: Dicit Luc. qm̄ plāge-
bāt mlieres ſup eū. Probabile āt eſt ꝛ mlt
tos alios hoc paſſos eſſe. et pcipue cū ci-
uitas capet. eos memiſſe chr̄i ꝛ miracloꝝ
eiꝰ ꝛ pn̄tiā eiꝰ q̄rere. Hec ille A paſſiōe
em̄ chr̄i vſq̄ ad deſtructiōeꝫ illiꝰ populi p
Veſpaſianū ꝛ Titū nō fuerūt niſi. xlq. an

ni vñ ſuperant mlti hñtes de chřo mẽori
am ⁊ cogitãtes ꝑpt̃ mortẽ ieſu deſolari ci
uitatẽ hierlem. et ſic q̃ſierũt ei⁹ p̃ſentia⁊
corꝑalem.i.deſiderauerũt.vl ſaltẽ ei⁹ ad⸗
iutoriũ et nõ inuenerũt.Aug.ãt dt ꝙ q̃ſi
erũt eũ p⁹ reſurrectõem cõpũcti.vñ dice
bãt.Quid faciem⁹? Viderũt em̃ chřm
ſuo ſcelere morientẽ: et crediderũt i chřm
ſuis ſceleribꝫ ignoſcentẽ.⁊ q̃uſq; biberunt
ſanguinẽ quẽ fuderũt de ſua ſalute deſꝑa
uerũt.Hec ille.Et tũc oportꝫ dicere ꝙ inue
nerũt q̃dẽ eũ ꝑ grãz ſed nõ ꝑ corꝑalẽ p̃ſen
tiã quã q̃rebãt.i.deſiderabãt:ſic dt mgř
hiſt.(Et vbi ego ſũ vos nõ poteſtꝫ venire)
Sꝫ q̃re nõ dixit.q̃ vado nõ poteſtꝫ venire
quod videbat̃ ꝯuenienti⁹ dici? Ad h̃ dic
Aug.ꝙ chřs ſic ad nos venit miſſus per
incarnationẽ ⁊ humanitatẽ ꝙ tñ patrem
non reliq̃t ſm deitatẽ. Silr etiã ſic ibat
ad prẽm etiã ſm hũanitatẽ:ꝙ apud eum
erat ꝑ deitatẽ. Ibi ergo erat q̃ ibat:lꝫ di⸗
uerſimode.iõ dixit.vbi ſum. Vl ſꝫ chry.
ſic dt:q2 ipẽ ibat vltimate ꝑ mortẽ ad vi
tã etiã corꝑalẽ glorioſiorẽ. Iam ergo habe⸗
bat illud ad qđ ꝑ mortẽ ibat: lꝫ nõ ita ꝑfe
cte.Dicit aũt ſm Aug.nõ poteſtis.ñ aũt
nõ poteritis:vt intelligat̃ ꝙ tales q̃les e⸗
rant in p̃ſenti:ad deũ ire neq̃bant: cũ eẽnt
iniuſti. Vel ſm mentẽ Chryſ.q2 lꝫ poſ⸗
ſent mori nõ tñ reſurgere. Unde ait. Si
chřs in morte maneret:poſſent ad illum
ire. Illuc enim oẽs abimus. Hec ille.

In hac parte eſt morale documẽtũ. vt
q̃ tps habet non ꝑdat illud expectãdo ali
ud.q2 interdũ q̃rit̃ dñs et nõ inuenit̃.q2.ſ.
ipẽ nõ q̃rit̃ ꝑfecte: vt maxime accidit ſe⸗
ro penitentibꝫ deo ꝑmittẽte. Multi em̃ q̃⸗
rũt chřm ſꝫ nõ inueniũt:q2 nõ debito mõ
⁊ tpe querũt. Aliq̃ em̃ q̃rũt eũ vbi nõ eſt.
de q̃bꝫ pt intelligi illud Iob. xxviij. Nõ
inuenit̃ i t̃ra ſuauit̃ viuentiũ:q̃ ad delicio
ſos. Abyſſus dicit:nõ eſt in me:q̃ ad aua
ros.⁊ mare loquit̃:nõ eſt mecũ:q̃ ad tumi
dos ſuꝑbos. Aliq̃ aũt inueniũt.de quibꝫ
Lu.ij. Inuenietꝫ infantẽ.q̃ ad humiles.
pannis inuolutũ:q̃ ad pauꝑes. poſitũ in
p̃ſepio:q̃ ad dure corp⁹ ſuum macerãtes.
Et in iſtis q̃rere debem⁹ illũ dum poſſu
mus.iuxta illud Eſa.lv. Querite dñz dũ
inueniri poteſt.

Quantũ ad ſecundũ tangit̃ admiratio
ſeu ſtupefactio iudeoꝝ. In his em̃ verbꝭ
chři et in ſequentibus tantũ fuerũt oẽs
ſtupefacti ꝙ miniſtri ſine eo reuerſi ſunt.
Et vt dic b. Joãnes:q̃rentibꝫ põtificibꝫ ⁊
phariſeis cur eũ nõ duxiſſẽt: dixerũt. Nun
q̃ ſic locut⁹ ẽ hõ ſicut hic loquit̃. Dr ergo
Dixerũt ergo iudei ad ſemetip̃ſos)ſmõe⁊
ſcꝫ dei admirãtes et ñ intelligẽtes :et ta⸗
mẽ credẽtes illũ eẽ verũ. Chryſ. Iã em̃
irã ſubmiſerãt ⁊ his q̃ dicta erãt credide
rãt. Neq; eni niſi crediſſent q̃ſiſſẽt ad
ſeipſos:q̃s ẽ hic ſermo. Hec ille.(Quo h̃
itur⁹ eſt.q2 nõ inueniem⁹ eũ?) Et intra ſe
arguebãt ꝙ vellꝫ iudeã deſerere ⁊ ire p̃di
catũ gẽtilibꝫ.vñ ſubdit̃ (Nunq̃d i diſꝑſio
nẽ gẽtiũ).i.ad gẽtiles diſꝑſos ꝑ orbẽ(itu⸗
rus eſt ⁊ docturus gẽtes. Sicut aũt dic
Chryſ. Judei i vnũ collecti regnũ oppro
brioſe gẽtiles diſꝑſos dicebãt:ſꝫ opprobꝫ
um poſtmodũ ipi ſuſtinuerũt eis vbiq; di
ſꝑſis:et oibꝫ filijs dei ex gentibꝫ collectis
ad eccleſie et fidei vnitatẽ.(Quis ẽ).i.q̃d
ſignificat(hic ſermo quẽ dixit:q̃retꝫ me ⁊
nõ inuenietis.⁊ vbi ſum ego:vos nõ pote
ſtis venire) quaſi dicerẽt. Hoc nullo mo
do poſſum⁹ intelligere. Lꝫ em̃ illa ṽba:
q̃retis me ⁊ nõ inuenietꝫ:illũ ſenſũ p̃rende
rent ꝙ gẽtiles chřs adiret.tñ hũc intelle⸗
ctũ excludebãt q̃ ſequunt̃.⁊ vbi ego ſũ ⁊c̃

In hac ꝑte eſt documẽtum litterale ꝙ
deo valde ſum⁹ obligati :q2 nos ex p̃di⸗
cto opprobio liberauit:vocãdo ab idolatria.
Qđ dauid p̃uidẽs in ſpũ ait. Laudate.i.
laudabitis dñm oẽs gẽtes: laudate eum
omnes populi. Qm̃ ꝯfirmata eſt ſuꝑ nos
miſericordia ⁊c̃. Prophete em̃ ſepiſſime de
futuris loquunt̃ ꝑ modũ p̃ſentis propter
certitudinẽ ꝓphetie

Quantũ ad tertiũ tãgit̃ inuitatio quã
chřs fecit ad ſeq̃ndũ ſe: cũ dr (In nouiſ⸗
ſimo aũt die magno feſtiuitatis. Ubi ad
uertẽdũ eſt ꝙ qui dicũt iſta ꝯtigiſſe i die
bus paſſionis que dicta ſunt:habẽt dice⸗
re ꝙ hic nõ loquit̃ euãgeliſta de ſolẽnita
te ſcenophegie:ſed de alia:quã fingere nõ
eſt facile. Et ideo meli⁹ ẽ vt dicat̃ ꝙ p̃di
cta nõ fuerũt anticipatiue dicta: q̃cq̃d ſit
de hiſtoria adultere in lreris. Loq̃t ergo Jo
ãnes ḋ feſtiuitate ſcenophegie .i.tabnacu

loꝝ:q̄.vij.dieb⁹ agebať:ſed pma et vltia
erāt celeberrime.ꝛ in die octaua erat fe/
ſtū cer⁹ vł collecte qḋ erat ſolēniſſimum.
(In nouiſſimo ḡ die).i.ſeptimo vł octa/
uo(magno).i.celebri(ſtabat ieſus).ſ.ſuper
pedes vt ab oib⁹ videreť.Dic āt s.Tho.
ꝙ chr̄us diſcipulos ſuos docuit ſedens.
Mat.v.ſ; turbas docuit ſtās:vt h.Et iō
inq̄t inoleuit ꝯſuetudo vt turbis ſtādo p̄/
diceť:ꝛ clero ſedendo.q꞉ p̄dicatio ad tur/
bas eſt ꝑ modū exhoꝛtatōis ad eas con/
uertēdas.ſed ad cleꝝ eſt vt ad iā exiſtētes
in domo dn̄i ꝑ modū cōmēoꝛatōis.(Et
clamabat)q꞉ mlťa aſtabat turba ƀ; Chꝛy.
Theo.Clamabat ſił vt audibił fieret:at/
ꝙ vt ꝯfidētiā largireť.ꝛ q꞉ neminē foꝛmi
dabat.Hec ille. S; q̄re iſta nō clamauit
an̄ finē ſolēnitatꝫ.Rn̄det Chꝛyſ.q꞉ in fi/
ne erāt diſpoſitioꝛes ad v̄bū dei ſuſcipiē/
dū.medios em̄ dies magis ad volupta/
tem ꝯſumebāt.ꝛ ne ꝯceptū v̄bū ꝑ vanita
tes ſeq̄ntiū dieꝝ de coꝛdib⁹ aboleret: vt
dr̄ s.Thō.(dicens.Siq̄s ſitit)ſpūalif ƀ;
Chꝛyſ.i.ſiq̄s deſiderat ſalutē et doctrinā
ſalubꝛē(veniat ad me ꝛ bibat)q꞉ vtrunq̄
exhibeo credentib⁹ i me.ꝛ non ſolū ad ſuf
ficiētiā:ſed etiā ad redundantiā ad alios.
Vn̄ ſequiť)Qui credit in me:ſicͤ dicͤ ſcri/
ptura).i.eo modo quo ſcp̄tura doc; vt i
me credať.ſ.tāq̄ in chr̄m ꝛ naturalē filiū
dei.Eſt aūt h p̄ūctuādū ƀm Chꝛyſ.q꞉ ſi
volum⁹ p̄ūctuare ibi:q̄ credit in me:erit
falſum.Nuſq̄ enim inuenies in ſcp̄tura
id qḋ ſequiť.(flumina de ventre ei⁹ fluēt)
ad alios.ſ.ꝑ redūdātiā.q꞉ credēs in chr̄m
ꝛ lumie fidei illuminat ꝓximū q̄ ad itelle
ctū docēdo:ꝛ ardoꝛe charitatis inflāmat
q̄ ad affectū exhoꝛtādo(aq̄ viue).i.ſapien
tie diuine ꝛ diui amoꝛis. Vtrūq̄ em̄ ho/
rū dr̄ aq̄:q꞉ mitigat ardoꝛē vanitatū.ꝛ dr̄
viua:q꞉ ꝯiūgit ſuo p̄ncipio.i.deo:l; diuer
ſimode.Dr̄ em̄ aq̄ viua q̄ ꝯtinuať cū ſuo
fonte ꝛ p̄ncipio a q̄ fluit.Gre. Cū a men
te fideliū ſctē p̄dicatōes defluūt:q̄ſi ỏ ven
tre credentiū aq̄ viue flumina decurrunt.
Hec ille.Scḋ; Hiero.āt ꝓlo.ſuꝑ Gen̄.
poſſum⁹ p̄ūctuare aliť:ꝛ dicere ꝙ iſtḋ ſū/
ptū eſt de ꝓuerbijs.v.c.vbi diciť:Deriuē
tur fontes tui foꝛas.Exponit aūt euāge
liſta ƀm Aug.ad quē potū inuitauerit chr̄s
cū ſubdiť(Hoc aūt dixit de ſpū).ſ.ſancto.
quē recepturi erāt credentes in eū)in tā/
ta.ſ.copia vt inde deriuare ad alios poſ/
ſit:nō ꝑ modū riuuli vł vni⁹ tm̄ fluminis
ſ; multoꝝ.L; em̄ an̄ fuerit ſpūſſctūs da/
tus mult;:nō tn̄ eo mō q̄ dat⁹ ē aplīs p⁹
chr̄i aſcēſionē:vt Aug.dr̄.Nā tūc ꝛ copi
oſioꝛ ꝛ viſibiliť dat⁹ ē.Vide de h s.tho.
j.di.xv.ꝛ.xvj.Dic aūt idē h ſic.Qui aquā
coꝛꝑalē bibit nec fluuiū habet in ſe nec fō
tē vnde flumina ꝓcedūt:q꞉ ꝑticulā aque
guſtat.S; q̄ bibit credēdo in chr̄m hau/
riet fontē aq̄:ꝛ i vētre.i.ꝯſcia ei⁹ fit fons.
ƀm illud Jo.iiij.Qui biberit ex aq̄ quam
ego dabo ꝛc̄.Hic aūt fons eſt ſpūſſctūs.
de q̄ in pš.Apud te eſt fons vite.Siq̄s ḡ
ſic biberit vt ſibi ſoli ſufficiat:de vētre ei⁹
flumina.i.dona ſpūſſcti nō fluūt:ſ; fluunt
de ventre ei⁹ q̄ feſtināt recepta dona cō/
care ꝓximis.Vn̄.j.Pe.c.iiij.Vnuſq̄ſq̄
ſicut accepit grām i alterutꝝ ꝛc̄.Dicunť
aūt hec dona flumina.Primo ꝓpť abun/
dantiā ſpūſſcti ꝓmiſſam fidelib⁹.pš.Flu/
men dei repletū eſt aq̄s.et Scḋo ꝓpť
eoꝝ impetū.Eſa.xxvj.Qui egredienť i/
petu a Jacob.ꝛ Tertio ꝓpť diuiſionē.j.
Coꝛ.xij.Alij gratiā linguaꝝ ꝛc̄.Hec ille

In hac ꝑte eſt documentū moraleꝙ q̄
bibūt aquā ſpūſſcti:continue aliq̄d boni
opantur.ꝛ ocioſitas eſt ſiccitatis indiciū
Chꝛyſ.Viuentē aquā chr̄s dicͤ agentem
ſꝑ.Spūs em̄ grā cū in mentē intrauerit
ꝛ firmata fuerit:omni fonte mag; manat
ꝛ nec deficit:nec euacuať:neq̄ ſtat.Vide
bit q̄s vtiq̄ h ad ſapiam Stephani:ad
Petri linguā:ad pauli fluxū inſpiciens.
Nihil enim eos detinebat:ſed ſicͤ flumina
multo impetu delata:oia ſecū trahentes
abibant.Hec ille.Eſt etiam aliud:vt.ſ.
quiſq̄ audiat vocē chr̄i inuitātꝫ ad potū
grē ſue.q꞉ vt colligiť ex ſcp̄turꝫ:ille potus
ꝛ guſt⁹ eſt tante v̄tutis ꝙ extinguit oēm
ſitim mundanā. Nā extixit i magdalena
ſitim luxurie:i Mattheo auaricie.i pau/
lo ſupbie ꝛ iracūdie:i ioāne ꝛ iacobo amo
rē t̄renū ꝛ domeſticū et ꝓꝑiū:q꞉ reliq̄rūt
retia ꝛ p̄rē ꝛ ſeipos:ſeq̄ndo.ſ.chr̄m ꝛ nō
ſuas volūtates. Eſt etiā tāte ſuauitatis
ꝙ oia toꝛmēta v̄tit i dulcedinē.Nā ꝓꝑ h
lapides fuer̄t dulces ſtephano:crux an/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dree:ignis Laurētio: aplīs ꝟbera ⁊ ꝯtu/
melie. Act. iiij. Ibāt ⁊c. Eſt etiā tāte dul
cedinis ꝙ aim a terrēis ad celeſtia trahit.
In cui⁹ ſignū Petr⁹ in mōte thabor gu/
ſtata vna gutta: ſtatim q̄ſi ebrius neſciēs
q̄d diceret: voluit in eternū eſſe in illo mō
te dicēs: Dn̄e bonū eſt ⁊c.

Feria tertia poſt dn̄icā de paſ
ſione.
Tex.euange.Ioan.ca.vij.

a Ambulabat Jeſus in
galileā non enī vole
bat in iudeā ambula
re: q2 q̄rebāt eū iudi
interficere. Erat autē in proxio
dies feſt⁹ iudeoꝝ ſcenophegia.
Dixerūt autē ad eum frēs eius.
Tranſi hinc ⁊ vade in iudeā: vt
⁊ diſcipuli tui videant opa tua
q̄ facis. Nemo q̄ppe in occulto
aliq̄d facit et querit ipſe in palā
eſſe. Si hec facis: manifeſta te/
ipm mūdo. Neq3 em̄ fratres e⁹
credebāt in eum. Dicit ergo eis
ieſus. Tēpus meū nōdum ad/
uenit: tēpus aūt vrm ſp eſt pa/
ratū. Nō pōt mūd⁹ odiſſe vos
Me aūt odit: q2 ego teſtimoniū
phibeo de illo: q2 opa eius mala
ſunt. Vos aſcēdite ad diē feſtū
hunc. ego autē nō aſcēdā ad diē
feſtū iſtū: q2 tēpus meū nondū
impletū eſt. Hec cū dixiſſet: ipe
manſit in galilea. Vt autē aſcen
derūt fratres ei⁹: tūc ⁊ ipſe aſcē
dit ad diē feſtum nō manifeſte
ſed quaſi in occulto. Judei ergo
querebant eum in die feſto ⁊ di
cebant. Vbi eſt ille: Et mur/
mur multus erat de eo in turba
Quidam enim dicebant: q2 bo/
nus eſt. alij autem dicebant: nō
ſ3 ſeducit turbas. Nemo tamē
palā3 loquebatur de illo ꝓpter
metum iudeorum.

a Ambulabat ieſus
in galileā ⁊c.) Ioā. vij. In p̄/
ſenti euangelio tangunt tria
puncta: que ſunt Inuitatio: Excuſatio ⁊
Occultatio.

Quantū ad primū tangit quō fratres
chr̄i illū inuitauerūt ad feſtū. Dicit ergo:
(Ambulabat ieſus in galileā) .i. p galileā
quā p̄dicando pagrabat. (Nō em̄ volebat
in iudeā ambulare) Eſt aūt iudea vt dicit
Beda regio paleſtine ſicut ⁊ Galilea: di/
cta a tribu iuda: cuius etiā terrā include/
ret beniamin. Galilea vo ſm eundē dicta
eſt q2 lacteū .i. candidū ꝓpl̄m gignat. Ga/
la em̄ grece: latine lac d2. Vn̄ ⁊ galaxia d2
circul⁹ lacte⁹ in celo: q̄ vulgo d2 via ſan/
cti Jacobi. (quia q̄rebant eū iudei interfi/
cere) q2 ſoluebat ſabbatū: ⁊ patrē ſuū dice
bat deū: vt pat3 Ioā. v. Sed q̄re fugit p[illegible]
ſecutores ſuos. cū ſecur⁹ potuiſſet eſſe in/
ter eos ſi voluiſſet: Ad hoc d2 ꝙ id fecit
Primo ſ3 Aug. ne ſciris q̄ tpe pſecutionū
ſe abſconſuri erāt: p culpa obijceret latibu
lum. Scdo ſm Chryſ. vt ſe hominē oſtē
deret latitando ⁊ deū ſecure ſe preſentan/
do Si autē ꝯtinue inter pſecutores mane
ret illeſus: ſic fuiſſet [illegible]uinitas credita ꝙ
humanitas decredita fuiſſet. Et ideo fu/
giens vt hō: affirmat ſuam hūanitatē. Et
iō Chry. hab3 aliā lrām .ſ. (Nō em̄ habe/
bat poteſtatē ſi vellet in iudeā ambulare)
qō ſm modu3 humanū d2 ſicut ſi dicat ꝙ
aliq̄s nō pōt aliq̄ ire ſi veller ꝓpt inſidias.
Tertio ſm Theo. q2 nōdū tps paſſionis
erat: ⁊ vanū putabat ꝑmanēdo inter ini/
micos eos magis inflāmare (Erat aūt in
primo dies feſt⁹ iudeoꝝ ſcenophegia) .i.
feſtū tabernacululoꝝ. Eſt aūt ſcenophe/
gia grecū ſm s. Tho. a ſcenos qō eſt vm/
braculū. ⁊ phagin qō eſt comedere: q2 ſe/
ptē diebꝫ comedebat in vmbraclis: i me/
moriā bn̄ficioꝝ q̄ dn̄s iſraeli ꝯtulit in de/
ſerto. (Dixerūt autē ad eum fratres eius)
Iſti nō fuerūt filij Marie vel Ioſeph ex
alia vxore, vt habes feria q̄rta poſt tertiā
dn̄icā aduēt⁹: neq3 etiā fuerūt cognati ſui

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN